

Visszaemlékezéssel

A felettünk elsuhanó évek-évtizedek rengetegéből, több mint félévszázad távlatából tekintünk vissza életünk ifjabb virágzására, s azon belül csendőrségi pályafutásunk, életünk delén történt kettétörésére.

Keserűségtől telített visszaemlékezéssel, hősihalált halt bajtársaink nevében is, lázadó lelkiismerettel tiltakozunk a csendőrséget sújtó alaptalan rágalmak és vádak ellen. Tiltakozunk továbbá meghurcoltatásunk, bebörtönzésünk és bajtársaink kivégzése miatt.

Lelkiismeretünket nem terheli bűn! Tetteinkért felelősséget vállalunk! A legkritikusabb időkben sem tagadtuk meg igazi énünket, sem azt a testületet, amely Európa-szerte kiérdemelte a nemzetek elismerését, s nevéhez semmi szenny nem tapad. Hazánk védelmében ott álltunk, ahol a halál sűrű rendeket vágott, csendőr bajtársaink több mint fele vérével és életével adózott a haza oltárán. Úgy gondoljuk, szemrebbenés nélkül elmondhatjuk csendőr bajtársaink nevében is: „Büszkeséggel tölt el bennünket a tudat, hogy a Magyar Királyi Csendőrség tagjai lehettünk!” Emelt fővel járhatjuk útunkat, volt Testületünkre tisztelettel és szeretettel gondolunk, azt szívünkbe zártuk

Simon Ferenc
Bajtársi Levél, 1990. április 30.